

Boris Vujičić

MOJE SAVRŠENO NESAVRŠENO DETE

KNJIGA KOJA ĆE VAM PRUŽITI SNAGU, HRABROST I NADU

Preveli Vladan Stojanović i Mirko Bižić

Beograd, 2016.

Ova knjiga posvećena je svima koji su mojoj ženi i meni pomogli da ohrabrimo i podržimo Nika tokom godina, naročito našoj drugoj deci Aronu i Mišel, kao i našoj snaji Kanae, našim roditeljima i članovima porodice i, naravno, Bogu, našem osnovnom izvoru snage kroz Isusa Hrista.

SADRŽAJ

PREGOVOR NIKA VUJIČIĆA	9
O MOM SAVRŠENO NESAVRŠENOM DETETU	13
ZAHVALNICA	15
1 SAVRŠENO NESAVRŠENO DETE	17
Prihvatite ljubav i učite od svog jedinstvenog deteta	
2 ŠOKANTNI POROĐAJ	35
Dozvolite sebi da tugujete i dajte sebi vremena za oporavak	
3 NOVA NORMALNOST	57
Dozvolite porodici i prijateljima da vam pomognu da krenete dalje	
4 BLAGO SINOVIMA NJEGOVIM	77
Neka vam vaše dete bude vodič	
5 MEDICINSKI LAVIRINT	103
Postanite glavni zaštitnik medicinske nege vašeg deteta	
6 BRAĆA I SESTRE	129
Dajte i braći i sestrama sve što im je potrebno	
7 NIK U GLAVNOM TOKU OBRAZOVANJA	153
Stavite obrazovanje svog deteta u prvi plan	
8 KORENI I KRILA	181
Pripremite svoje dete za odraslo životno doba	
9 ODRASTATI ZAJEDNO, A NE RAZDVOJENO	205
Sačuvajte jaku bračnu vezu	
10 PITANJE VERE	233
Gradite na svojim duhovnim temeljima	

PREDGOVOR NIKA VUJIČIĆA

Rođen sam bez udova. Hendikep me je suočio sa mnoštvom izazova, ali ja često govorim da je svako ko je odrastao bez roditelja koji ga vole i podržavaju istrpeo mnogo više od mene. Ne mogu da zamislim takve muke.

Uvek sam mogao da se oslonim na oca i majku. To ne znači da su me razmazili ili da sam od njih dobijao sve što mi duša ište. Baba, deda i ostali su se često pitali zašto mi majka ne priskače u pomoć dok se upinjem da se uspravim kao odojče. Otac je to lepo objasnio u svojoj mudroj i pronicljivoj knjizi.

„Pusti ga da sam to reši“, govorila bi mama. „Mora da nauči da se sam snalazi.“

Priznajem da mi ovaj pristup nije uvek prijao, pogotovo kad su roditelji tražili od mene da zarađujem džeparac usisavajući kuću, čisteći svoju sobu i nameštajući krevet. Pamtim i brojne duge noći kad me je otac terao da rešavam matematičke zadatke, dok su me prizivale video-igrice.

Danas mi je jasno da su bili dobri roditelji. Nastojali su da u mene, mog brata i sestru usade snažnu radnu etiku, osećaj lične odgovornosti i osnove vere. Gotovo svakog dana su mi govorili da

u mom životu nema granica. „Možda nemaš udove, ali možeš da uradiš šta god hoćeš“, govorili su.

Ne bi me čudilo ako su se otac i majka pitali da li su obavili pre-dobar posao kad su mi podarili korene i krila da bih postao nezavisna odrasla osoba. U devetnaestoj godini sam obznanio planove za svoju prvu međunarodnu turneju kao motivacioni govornik. Ugovorio sam putovanje po Južnoafričkoj Republici s ciljem da poklonim 20.000 dolara svoje uštedevine tamošnjim siročićima.

Roditelji su se, kao što možete da zamislite, žustro usprotivili ovom pustolovnom planu. Brinuli su se za moju bezbednost, zbog putovanja invalidskim kolicima po tom neuređenom delu sveta. Šokirali su se kad su saznali da ću se odreći i celokupne mukotrпно stečene uštedevine.

Podsetio sam ih da su mi uvek govorili da u mom životu nema granica, i da su se pomno starali da se svake noći u detinjstvu pre odlaska na počinak pomolim Bogu da pomogne svoj siromašnoj deci sveta.

„Vi ste posadili seme ovog poduhvata!“, rekao sam.

Nisu pokušali da me spreče da pođem na put, iako nisu bili oduševljeni mojim naumom. Mama i tata su često bili zatečeni mojim velikim snovima i pustolovnim duhom, ali su uvek spremni da me ohrabre i da mi priskoče u pomoć.

Ni oni, naravno, nisu savršeni, ali su savršeno nesavršeni, ako smem da pozajmim reči iz naslova ove knjige. Svakim danom mi je sve jasnije da su roditeljska upozorenja i pravila, koja su mi smetala u tinejdžerskim danima, uistinu bili odraz njihovog prilježnog truda da me pripreme za plodan i ostvaren život.

Ne mogu a da ne osetim izvestan nemir kad pomislim da je moj otac bio gotovo uvek u pravu kad bi me na nešto upozoravao,

opominjao da nešto izbegnem ili saosećajno poručivao da nešto ne uradim! Toliko puta sam pomislio da u potpunosti greši samo da bi se ubrzo ispostavilo da je u potpunosti u pravu.

Činilo mi se da je otac uvek tri koraka ispred mene i stalno sam mislio da ga nikad neću sustići. Ponekad sam u detinjstvu mislio da postoji u više primeraka ili da poseduje supermoći. Žonglirao je s tri posla istovremeno, osnovao nekoliko crkava kao laički sveštenik i pomogao zaposlenoj majci da uradi sve što je potrebno da bi odgajila hendikepiranog nebojšu i još dvoje živahne dece.

Tata se i pored svega toga nekim čudom pojavljivao kad god nam je bio potreban.

Ispričaću vam šta se dogodilo u noći nakon što sam pokušao da se, pre svoje dvadeset prve, udavim u kadi i rekao mlađem bratu da planiram da počinim samoubistvo. Roditelji nisu znali za moj pokušaj samoubistva, baš kao ni moj brat. Ali Aron je preneo tati da sam rekao da ću se ubiti pre no što napunim dvadeset i prvu godinu.

Otac je došao u moju sobu i staloženo porazgovarao sa mnom. Uveravao me je da me mama i on vole, da me brat i sestra vole i da me Bog voli.

Zatim me je nežno milovao po kosi dok nisam zaspao. Nikad neću zaboraviti tu noć.

Još uvek lomimo koplja, ali zato što smo veoma slični. Raspoložemo istom neobuzdanom pokretačkom energijom i još snažnijom voljom. Predskazao je da ću verovatno na isti način i ja vojevati sa svojom decom. Kad smo obznanili da je Kanae zatrudnela, osmehnuo se i rekao: „Sad će ti se kasti kako je biti otac.“

Tata je i ovog puta imao pravo. Sad ja jurim svog sina Kijošija da pokupi igračke. Jednog dana ću ga terati i da obavlja kućne poslove da bi zaradio džeparac. Noću ga već podsećam da se moli Bogu i

da od njega traži da pomogne svoj siromašnoj deci sveta. Zatim spustim bradu na njegovu glavu i mazim ga dok ne zaspi. Nadam se da to neće nikad zaboraviti.

Savršeno nesavršeni sinovi izrastaju u savršeno nesavršene očeve. Molim se Bogu da budem jednako dobar roditelj kao moji majka i otac. Ipak, ima nešto što ću drugačije uraditi sa svojim sinom. Kad mi Kijoši priđe u devetnaestoj da bi mi saopštio da putuje na neko daleko mesto da bi poklonio celokupnu ušteđevinu siročićima, reći ću mu: „Idemo zajedno!“

Mama i tata, hvala vam na svemu što ste učinili za mene. Pripremili ste me za nepojmljivo dobar život. Ohrabрили ste me da stremim životu bez granica i pokazali kako da bezgranično volim.

Kanae i ja ćemo činiti isto za našu decu.

Voli vas,

Nik

O MOM SAVRŠENO NESAVRŠENOM DETETU

Moje savršeno nesavršeno dete fantastična je priča o iskrenoj ljubavi, roditeljstvu i izazovima sa kojima se roditelji koji podižu decu sa posebnim potrebama svakodnevno susreću. Boris Vujičić i njegova supruga Duška pošli su sa sinom Nikom na putovanje ispunjeno ljubavlju. Nik Vujičić rođen je sa fokomelijom, retkim poremećajem koji karakteriše odsustvo ruku i nogu. Kao dete, zbog toga je patio i emotivno i fizički, a nekoliko puta je čak pokušao da oduzme sebi život.

„Možda ti nedostaju udovi, ali ne dozvoli da to definište šta možeš da uradiš.“ Ovaj je savet Boris Vujičić uputio sinu Niku, koji je uz pomoć roditelja postao internacionalno poznat motivacioni govornik, autor bestselera i osnivač neprofitne organizacije *Život bez udova*. Što je najvažnije, Nik Vujičić je danas brižan i odgovoran suprug i otac.

Moje savršeno nesavršeno dete najbolji je inspirativni vodič i pomoć svim nesprenim roditeljima preplavljenim odgovornostima, koji se susreću sa sličnim izazovima dok podižu dete sa posebnim potrebama ili jedinstveno dete. Boris i Duška Vujičić mogu nas naučiti kako da prevaziđemo sumnje, strahove i razočaranja, i kako

da uspešno podignemo ostvareno i ispunjeno dete, savršeno nesavršenog sina.

Kroz sopstveno iskustvo, Boris nudi praktične savete i ohrabrenje za sve roditelje u sličnoj situaciji. Ova knjiga je obavezno štivo za sve srpske roditelje i ne samo da se bavi duhovnim, emotivnim i finansijskim izazovima sa kojima se roditelji suočavaju, već predlaže i kako da na najbolji način svom detetu obezbedite srećan i uspešan život.

Ova knjiga će svim roditeljima uliti nadu i hrabrost!

Nj. K. V. Princeza Katarina od Srbije

ZAHVALNICA

Ovo je moja prva knjiga i bilo je to za mene jedno veoma emotivno i prosvetljujuće iskustvo. Moj sin je napisao nekoliko knjiga i tek sada razumem šta je sve uključeno u taj proces. Zahvaljujem svojoj ženi Duški na pomoći u oživljavanju i dopunjavanju uspomena na podizanje Nika, kao i Aronu i Mišel. Kao i uvek, Duška mi je pružila temelj satkan od ljubavi, podrške i snage. Takođe zahvaljujem svoj našoj deci na doprinosu i podršci tokom ovog projekta, kao i na neprestanoj i безусловnoj ljubavi.

Nik mi je za ovaj projekat pozajmio Vesa Smita, svog partnera u pisanju, čiji trud, strpljenje i upornost zaista cenim. Hvala i svima koji su pomogli da ovaj san postane stvarnost: mojim književnim agentima, Džen Miler Rič i Neni Madoniji iz *Dupre Milera*, zajedno sa našim izdavačkim timom u *Vorner Bruk Multonomi*, diviziji *Pingvin Random hausa*, u koji spadaju Tina Konstabl, Aleks Fild, Džoana Invud, Brus Nigren i Lora Rajt.

Najviše od svih, zahvaljujem Bogu: Ocu, Sinu Isusu Hristu i Svetom duhu, što su moj život blagoslovili tolikom ljubavi i što su me naučili da je svako dete savršeno.

Na kraju, ali ništa manje važno, hvala svim ljudima koji se mole za mene i moju ženu, hvala sveštenstvu i svima koji nas finansijski podržavaju. Veliko hvala i što nam pomažete da ostvarimo ciljeve *Života bez udova*.

Blagosloveni bili svi koji ste pročitali ovu knjigu. Molim se da vam moje reči otvore srce i um na svež i dinamičan način, i da će vas navedu da veru pretvorite u delo, pritom inspirišući druge da učine to isto.

JEDAN

SAVRŠENO NESAVRŠENO DETE

Prihvatite ljubav i učite
od svog jedinstvenog deteta

Moja žena Duška i ja bili smo uzbuđeni i prilično nervozni. Svi prenatalni testovi bili su dobri. Trudnoća je protekla bez problema. Kad je beba dala do znanja da je spremna da dođe na svet, i moja supruga je s doktorima i bolničarkama krenula u salu za porođaje. Molio sam se Bogu dok sam čekao da me pozovu da joj se pridružim. To je bila samo jedna u nizu od nekoliko stotina molitvi izrečenih prethodnih meseci.

Duška je bolničarka i babica. I ona i ja smo dobro upoznati s potencijalnim problemima u trudnoći i pri porođaju. Toliko toga može poći po zlu da često pomišljam da je svaki normalni porođaj pravo čudo.

Znali smo da bi porođaj mogao da potraje, pošto je reč o prvoj trudnoći. Tako je i bilo. Pustili su me u salu za porođaj posle dvanaest sati čekanja. Prvo sam zapazio radost u očima svoje supruge. Osetio sam isto oduševljenje čim sam ugledao sićušno biće na grudima svoje majke: bebicu s dve ruke, dve noge i predivnim osmehom.

Bio je savršeno oblikovano i predivno dete božje.

Naše prvo unučē!

Moj presrećni sin Nik, ponosni otac, bio je kraj uzglavlja svoje supruge Kanae. Čudo se desilo! Nik je bio toliko radostan i srećan da se činilo da levitira iznad žene i novorođenog sina. Mazio ih je i ljubio, uveravajući sebe da su stvarni, da su njegova porodica.

To je bio trenutak o kom se Nik, Duška i ja nismo usuđivali ni da sanjamo. Strahovali smo da Nik, zato što je rođen bez ruku i nogu, nikad neće naći suprugu niti imati porodicu. Ono što je izgledalo nemoguće, za dve kratke godine postalo je stvarnost. Nik je upoznao i osvojio srce Kanae Mijahare, prekrasne i osećajne žene, ispunjene hrišćanskim duhom.

Njihov sin Kijoši rođen je godinu i jedan dan nakon njihovog venčanja.

ZATEČENI

Kanae i Nik su dali sve od sebe da objava njene trudnoće bude prijatno iznenađenje za sve okupljene u njihovom domu na zabavi povodom Dana očeva. Zabava je priređena posle praznika, zato što je Nik bio na putu. Naša kći Mišel bila je kod nas u poseti, tako da je i ona prisustvovala divnoj večeri koju je priredila Kanae. Kad je poslužila tortu posle glavnog jela, isprva smo pomislili da je omanula u ukrašavanju, što joj se pre nikad nije dogodilo. Polovina torte bila je pokrivena plavim, a polovina ružičastim šlagom. Propustili smo da protumačimo značenje ovih nijansi. Poslužili smo se tortom, ne odgonetnuvši njenu poruku.

Nisam shvatio snahine insinucije ni kad me je pitala: „U redu, tata, hoćeš li plavo ili ružičasto parče?“